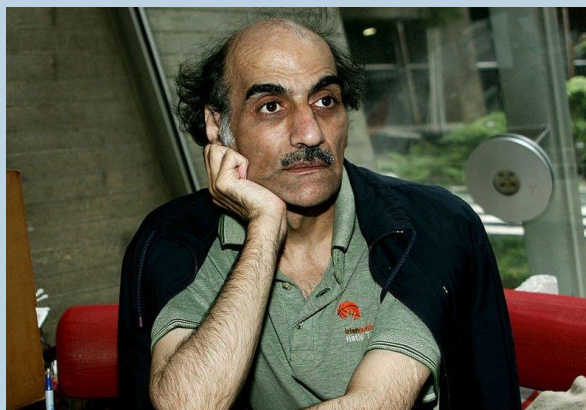

Γράφει η Αριάδνη Θάνου(B1)

Για τους περισσότερους από εμάς, τα αεροδρόμια είναι μέρη που μας θυμίζουν νέες εμπειρίες ή αξέχαστα ταξίδια. Αλλά για τον Mehran Karimi Nasseri, έναν Ιρανό πρόσφυγα, για σχεδόν δύο δεκαετίες, το αεροδρόμιο κατέληξε να είναι το μοναδικό του σπίτι!

Ο Mehran γεννήθηκε στο Ιράν και μεγάλωσε εκεί. Στη δεκαετία του 1970, μετακόμισε στο Ηνωμένο Βασίλειο για σπουδές και μερικά χρόνια αργότερα, επέστρεψε στην πατρίδα του. Ωστόσο, λόγω των πολιτικών του απόψεων, οδηγήθηκε στη φυλακή και λίγο αργότερα, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα.

Στη συνέχεια, ο Mehran πέρασε χρόνια ψάχνοντας για μια χώρα στην Ευρώπη που θα του έδινε άδεια να ζήσει εκεί. Τελικά μετά από λίγα χρόνια αναγνωρίστηκε ως πρόσφυγας και αυτό του έδωσε το δικαίωμα να γίνει πολίτης οποιασδήποτε ευρωπαϊκής χώρας, οπότε λίγα χρόνια αργότερα, αποφάσισε να επιστρέψει στην Αγγλία και να εγκατασταθεί εκεί.

Τον Αύγουστο του 1988, ο Mehran πέταξε στο Λονδίνο μέσω Παρισιού, γεμάτος ελπίδα για το ξεκίνημα μιας νέας ζωής. Δυστυχώς, το διαβατήριό του και άλλα έγγραφα είχαν κλαπεί κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του, οπότε, όταν έφτασε στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι αρχές δεν του επέτρεψαν να μπει στη χώρα. Αντίθετα, τον έστειλαν πίσω στο Αεροδρόμιο Charles de Gaulle στη Γαλλία. Το πρόβλημα ήταν ότι χωρίς επίσημο έγγραφο, δεν μπόρεσε να φύγει από το αεροδρόμιο ή να ταξιδέψει σε άλλη χώρα. Δεν μπορούσε καν να επιστρέψει στο Ιράν.

Αφού, λοιπόν, τα αεροδρόμια θεωρούνται «διεθνείς» περιοχές, το αεροδρόμιο Charles de Gaulle ήταν το μόνο μέρος που μπορούσε να μείνει!

Πράγματι οι μέρες έγιναν μήνες και οι μήνες χρόνια. Πλενόταν στις τουαλέτες του αεροδρομίου, έτρωγε σε εστιατόρια γρήγορου φαγητού και κοιμόταν σε ένα κόκκινο παγκάκι στην περιοχή αναχώρησης. Περνούσε την ώρα του διαβάζοντας, γράφοντας στο ημερολόγιό του ή απλώς βλέποντας τους επιβάτες να περνούν αναζητώντας την πύλη τους. Έγινε ένας ζωντανός θρύλος και δέχονταν ακόμη και χιλιάδες γράμματα από ανθρώπους σε όλο τον κόσμο.

Η περίπτωση του κέρδισε την προσοχή ενός Γάλλου δικηγόρου ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο οποίος κατάφερε να πείσει την κυβέρνηση να στείλει νέα έγγραφα στον Mehran. Τελικά, θα μπορούσε να ζήσει στη Γαλλία, αλλά, παραδόξως, δε δέχτηκε. Αυτό συνέβη, επειδή, σύμφωνα με αυτά τα χαρτιά, ο ίδιος ήθελε να αναγνωριστεί ως Βρετανός, με το όνομα Sir Άλφρεντ Μεχράν . Το αποτέλεσμα ήταν να μείνει στο αεροδρόμιο για άλλα επτά χρόνια!

Ήταν άρρωστος και χρειάστηκε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο. Ένα χρόνο αργότερα ανάρρωσε πλήρως και βρήκε καταφύγιο σε ένα φιλανθρωπικό κέντρο στο Παρίσι. Έτσι, αυτή η περίεργη ιστορία έφτασε στο τέλος της.

Η περιπέτειά του κέντρισε εκείνη την εποχή το ενδιαφέρον των ΜΜΕ και στη συνέχεια ενέπνευσε τον **Στίβεν Σπίλμπεργκ**, ο οποίος σκηνοθέτησε την ταινία «**The Terminal**» με πρωταγωνιστές τον **Τομ Χανκς** και την **Κάθριν Ζέτα Τζόουνς**.

Σύμφωνα με τη **Liberation** ο Μεχράν έζησε κάποια χρόνια σε ένα ξενοδοχείο, χρησιμοποιώντας τα χρήματα που του δόθηκαν από την παραγωγή της ταινίας. Επέστρεψε στο αεροδρόμιο Charles de Gaulle λίγες εβδομάδες πριν τον θάνατό του, στις 12 Νοεμβρίου 2022 σε ηλικία 77 ετών.

